

Bruksela, 20 października 2020 r.
(OR. en)

11442/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0258 (NLE)
2018/0149 (NLE)

TRANS 446

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Protokół do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów
 pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczący
 międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów
 pasażerów autokarami i autobusami

TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ

DO UMOWY

W SPRAWIE MIĘDZYNARODOWYCH OKAZJONALNYCH PRZEWOZÓW

PASAŻERÓW AUTOKARAMI I AUTOBUSAMI

(UMOWA INTERBUS)

DOTYCZĄCY MIĘDZYNARODOWYCH REGULARNYCH I REGULARNYCH

SPECJALNYCH PRZEWOZÓW PASAŻERÓW AUTOKARAMI I AUTOBUSAMI

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

mając na uwadze dążenie do dalszego rozwijania i propagowania międzynarodowego transportu pasażerów w Europie oraz ułatwienia jego organizacji i funkcjonowania,

uwzględniając rosnące znaczenie turystyki oraz dążenie do dalszego wspierania wymiany kulturalnej między Umawiającymi się Stronami niniejszego protokołu,

uwzględniając Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS)¹, wraz z późniejszymi zmianami, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r.²,

mając na uwadze dążenie do rozszerzenia zakresu usług transportowych określonych w umowie INTERBUS, tak aby obejmował on z zastrzeżeniem określonych warunków również przewozy regularne i regularne specjalne,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres umowy INTERBUS należy rozszerzyć, wprowadzając postanowienia określające procedury dotyczące przewozów regularnych i regularnych specjalnych wymagających zezwolenia.
- (2) Niniejszy protokół, który zawiera takie postanowienia, powinien być otwarty na przystąpienie Umawiających się Stron umowy INTERBUS.

¹ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 13.

² Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 44.

- (3) Do celów innych niż porozumienia w ramach partnerstw, na chwilę obecną liberalizacja przewozów regularnych i regularnych specjalnych wymagających zezwolenia powinna mieć zastosowanie jedynie do przewozów z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia w państwie będącym Umawiającą się Stroną, w którym przewoźnik transportu drogowego ma swoją siedzibę i w którym zarejestrowane są jego pojazdy.
- (4) Należy wyłączyć z zakresu stosowania możliwość wykonywania przewozów regularnych lub regularnych specjalnych z miejscem rozpoczęcia i zakończenia przewozu na terytorium tej samej Umawiającej się Strony przez przewoźników mających siedzibę na terytorium innej Umawiającej się Strony, niemniej jednak należy dopuścić zabieranie lub wysadzanie pasażerów przez takich przewoźników we wcześniej określonych miejscach zatrzymania (przystankach) w ramach danego przewozu, o ile nie przewożą oni pasażerów między dwoma przystankami na terytorium jednej Umawiającej się Strony, która nie jest Umawiającą się Stroną będącą państwem ich siedziby.
- (5) Zasada niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub przynależność państwową lub miejsce siedziby przewoźnika, jak również miejsce rozpoczęcia lub zakończenia przewozu autobusem i autokarem oraz świadczoną usługę przewozu, powinna mieć zastosowanie jako jedna z podstawowych zasad świadczenia usług w międzynarodowym drogowym transporcie pasażerskim.
- (6) Niezbędne jest ustanowienie jednolitych wzorów formularza wniosku i zezwolenia dla międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych, aby ułatwić i uprościć procedury. Aby zapobiec rozbieżnym interpretacjom, należy określić dokumenty wymagane jako dokumenty kontrolne i przechowywane w pojeździe oraz okazywane na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych zgodnie z niniejszym protokołem.

- (7) Zezwolenie na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy drogowe pasażerów, które zostało zatwierdzone zgodnie z procedurą udzielania zezwolenia przez właściwe organy wszystkich odpowiednich Umawiających się Stron lub państw członkowskich Unii Europejskiej, w których ma miejsce rozpoczęcie i zakończenie przewozu oraz tych, przez które przebiega trasa przewozu, i udzielone przez organ wydający zezwolenie w miejscu rozpoczęcia lub zakończenia przewozu, powinno dawać wnioskującemu przewoźnikowi mającemu siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, w której ma miejsce rozpoczęcie lub zakończenie przewozu, lub przewoźnikowi mającemu siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, w której ma miejsce rozpoczęcie lub zakończenie przewozu, upoważnionemu do tego celu przez pozostałych przewoźników lub w przypadku partnerstwa lub grup, prawo do wykonywania przewozu między miejscem rozpoczęcia a miejscem zakończenia danej trasy przewozu. Zezwolenie to powinno stanowić jedyne zezwolenie niezbędne do wykonywania tego przewozu. Nie powinno się wymagać osobnego zezwolenia na przejazd przez terytorium Umawiających się Stron lub państw członkowskich Unii Europejskiej, lub przekroczenie ich granicy w trakcie wykonywania przewozu, niezależnie od tego, czy pasażerowie są zabierani lub wysadzani na terytorium Umawiającej się Strony lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przez które przebiega trasa danego przewozu.
- (8) Z zastrzeżeniem określonych warunków Umawiająca się Strona lub państwo członkowskie Unii Europejskiej powinno mieć możliwość postanowienia, że międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu na terytorium tego państwa powinny podlegać porozumieniom w ramach partnerstw między przewoźnikami z miejsca rozpoczęcia i zakończenia danego przewozu. Przewoźnicy mający siedzibę na terytorium państw będących Umawiającymi się Stronami lub państw członkowskich Unii Europejskiej, przez które przebiega trasa przewozu i w którym pasażerowie są zabierani lub wysadzani, powinni mieć prawo do przystępowania do takich partnerstw.
- (9) Należy ustanowić Komisję Mieszaną zarządzającą niniejszym protokołem w celu zapewnienia właściwego i jednolitego wykonywania postanowień oraz dostosowywania załączników w celu odzwierciedlenia postępu technicznego i prawnego.

- (10) Niezbędne jest stosowanie przez Umawiające się Strony jednolitych środków socjalnych dotyczących pracy załóg autobusów i autokarów uczestniczących w międzynarodowym transporcie drogowym, zgodnie z postanowieniami zapisanymi w umowie INTERBUS, do których odniesienia należy zawrzeć w niniejszym protokole.
- (11) Warunki, na jakich wykonywane są przewozy regularne i regularne specjalne, powinny być regulowane postanowieniami zapisanymi w umowie INTERBUS, do których odniesienia należy zawrzeć w niniejszym protokole, z zastrzeżeniem postanowień szczególnych, określonych w załączniku 1 do niniejszego protokołu.
- (12) Harmonizacja warunków technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów wykorzystywanych do wykonywania przewozów międzynarodowych między Umawiającymi się Stronami powinno być regulowane postanowieniami zapisanymi w umowie INTERBUS, do których odniesienia należy zawrzeć w niniejszym protokole, jak określono w załączniku 2 do niniejszego protokołu,

PODJĘŁY DECYZJĘ o ustanowieniu jednolitych zasad wykonywania międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami oraz

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

ARTYKUŁ 1

Zakres stosowania

1. Niniejszy protokół ma zastosowanie:
 - a) do międzynarodowych drogowych przewozów pasażerów, bez względu na ich obywatelstwo lub przynależność państwową, w ramach regularnych i regularnych specjalnych przewozów autokarami i autobusami:
 - (i) między terytoriami dwóch Umawiających się Stron oraz – jeśli taka potrzeba pojawi się w trakcie takich przewozów – przez terytorium innej Umawiającej się Strony lub przez terytorium państwa niebędącego Umawiającą się Stroną,
 - (ii) realizowanych przez jednego lub większą liczbę przewoźników wykonujących transport zarobkowy, mających siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, w której ma miejsce rozpoczęcie lub zakończenie przewozu, a w przypadku partnerstwa – jeżeli tak postanowią – także jednego lub większą liczbę przewoźników mających siedzibę na terytorium Umawiających się Stron lub państw członkowskich Unii Europejskiej, przez które przebiega trasa przewozu i w których pasażerowie są zabierani lub wysadzani, zgodnie z mającym zastosowanie prawem, oraz posiadających licencję na wykonywanie przewozu pasażerów w ramach międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych autokarami i autobusami,

(iii) wykonywanych z wykorzystaniem autobusów i autokarów zarejestrowanych na terytorium Umawiającej się Strony, w której przewoźnik ma swoją siedzibę;

b) do przejazdów pustych autobusów i autokarów, powiązanych z takimi przewozami.

2. Żadne z postanowień niniejszego protokołu nie może być interpretowane jako dające możliwość wykonywania przewozów regularnych lub regularnych specjalnych z miejscem rozpoczęcia i zakończenia na terytorium tej samej Umawiającej się Strony przez przewoźników mających siedzibę na terytorium innej Umawiającej się Strony (kabotaż).

3. Zgodnie z ust. 1 oraz z zastrzeżeniem ust. 2, w przypadku gdy dany przewóz jest częścią przewozu do miejsca na terytorium, na którym przewoźnik ma swoją siedzibę, lub z takiego miejsca, pasażerowie mogą być zabierani lub wysadzani na terytorium którejkolwiek Umawiającej się Strony, przez którą przebiega trasa przewozu, zezwalającej na zatrzymanie się na jej terytorium.

4. Niniejszy protokół nie ma zastosowania do:

a) wykorzystywania autobusów i autokarów zaprojektowanych do przewozu pasażerów w komercyjnym transporcie towarów;

b) przewozów na potrzeby własne.

ARTYKUŁ 2

Niedyskryminacja

Umawiające się Strony zapewniają stosowanie do niniejszego protokołu zasady niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub przynależność państwową lub miejsce siedziby przewoźnika, jak również miejsca rozpoczęcia lub zakończenia przejazdu autokarem lub autobusem oraz wykonywanego przewozu.

ARTYKUŁ 3

Definicje

1. Do celów niniejszego protokołu stosuje się definicje zawarte w art. 3 umowy INTERBUS.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1, do celów niniejszego protokołu stosuje się następujące dodatkowe definicje:
 - a) „umowa INTERBUS” oznacza Umowę w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami¹, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r.², wraz z późniejszymi zmianami;

¹ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11.

² Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 44.

- b) „partnerstwo” oznacza każdą umowę lub inne porozumienie umowne dowolnego rodzaju, zgodnie z którymi ich strony, zwane partnerami, zobowiązują się do współpracy w zakresie przewozów, które mają być wykonywane;
- c) „przedsiębiorstwo stowarzyszone” oznacza przedsiębiorstwo, w którym jedno lub większa liczba przedsiębiorstw (przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa dominujące) posiadają udział kapitałowy i na którego politykę operacyjną i finansową to inne przedsiębiorstwo lub te inne przedsiębiorstwa wywierają znaczący wpływ;
- d) „grupa” oznacza którąkolwiek z poniższych:
 - (i) jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw stowarzyszonych oraz ich przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa dominujące;
 - (ii) jedną lub większą liczbę przedsiębiorstw stowarzyszonych mających to samo przedsiębiorstwo dominujące lub te same przedsiębiorstwa dominujące.

SEKCJA II

WARUNKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZEWOŹNIKÓW DROGOWEGO TRANSPORTU PASAŻERSKIEGO

ARTYKUŁ 4

Umawiające się Strony stosują przepisy, o których mowa w załączniku 1.

SEKCJA III

WARUNKI TECHNICZNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO POJAZDÓW

ARTYKUŁ 5

Autobusy i autokary wykorzystywane do wykonywania międzynarodowych przewozów regularnych lub regularnych specjalnych objętych zakresem stosowania niniejszego protokołu muszą spełniać normy techniczne, o których mowa w załączniku 2.

SEKCJA IV

DOSTĘP DO RYNKU

ARTYKUŁ 6

Międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne wymagające zezwolenia

1. Przewozy regularne muszą być powszechnie dostępne, z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, obowiązku rezerwacji.
2. Wykonywanie przewozów regularnych i regularnych specjalnych wymaga uzyskania zezwolenia zgodnie z sekcją VI.
3. Na regularny charakter przewozu nie mogą mieć wpływu jakiejkolwiek zmiany warunków świadczenia usługi przewozu.

4. Organizacja przewozów równoległych lub tymczasowych skierowanych do tych samych osób co istniejące przewozy regularne, nieobsługiwanie niektórych przystanków oraz obsługiwanie dodatkowych przystanków w ramach istniejących przewozów regularnych podlegają takim samym zasadom, jakie stosuje się do istniejących przewozów regularnych.

5. Zgodnie ze mającymi zastosowanie przepisami w zakresie konkurencji Umawiająca się Strona lub państwo członkowskie Unii Europejskiej może postanowić, indywidualnie dla każdego przypadku i bez dyskryminacji, że międzynarodowe regularne i regularne specjalne drogowe przewozy pasażerskie z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu na jej lub jego terytorium podlegają porozumieniom w ramach partnerstw między przewoźnikami mającymi siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym ma miejsce rozpoczęcie i zakończenie danego przewozu.

Przewoźnicy mający siedzibę na terytorium Umawiających się Stron i państw członkowskich Unii Europejskiej, przez które przebiega trasa przewozu i w których pasażerowie są zabierani lub wysadzani, mają prawo do przystępowania do takich partnerstw, jeżeli tak zdecydują.

Zainteresowane Umawiające się Strony i państwa członkowskie Unii Europejskiej informują Komisję Mieszaną ustanowioną na mocy art. 18 niniejszego protokołu o każdej takiej decyzji, przekazując także jej uzasadnienie.

6. Przewoźnicy mogą dobrowolnie tworzyć partnerstwa w celu wykonywania przewozów regularnych i regularnych specjalnych zgodnie ze mającymi zastosowanie przepisami w zakresie konkurencji. W partnerstwach tych mogą uczestniczyć następujący przewoźnicy:

- a) przewoźnicy mający siedzibę na terytorium Umawiających się Stron lub państw członkowskim Unii Europejskiej, w których ma miejsce rozpoczęcie lub zakończenie przewozu;
- b) przewoźnicy mający siedzibę na terytorium Umawiających się Stron i państw członkowskich Unii Europejskiej, przez które przebiega trasa przewozu i w których pasażerowie są zabierani lub wysadzani.

SEKCJA V

POSTANOWIENIA SOCJALNE, CELNE I PODATKOWE

ARTYKUŁ 7

Sekcja V (postanowienia socjalne) oraz sekcja VI (postanowienia celne i podatkowe) umowy INTERBUS mają zastosowanie do niniejszego protokołu.

SEKCJA VI

ZEZWOLENIE NA MIĘDZYNARODOWE PRZEWOZY REGULARNE I REGULARNE SPECJALNE

ARTYKUŁ 8

Charakter zezwolenia

1. Zezwolenia na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerskie wydaje właściwy organ Umawiającej się Strony, na której terytorium przewoźnik ma swoją siedzibę (zwany dalej „organem wydającym zezwolenie”).

2. W przypadku przewoźnika mającego siedzibę na terytorium Unii Europejskiej organem wydającym zezwolenie jest właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce rozpoczęcia lub zakończenia przewozu.

3. W przypadku grupy przewoźników zamierzających wykonywać międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne oraz w przypadku partnerstwa między przedsiębiorstwami (przewoźnikami) z co najmniej dwóch Umawiających się Stron, na których terytorium pasażerowie są zabierani i wysadzani, organem wydającym zezwolenie jest właściwy organ, do którego skierowano wniosek zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit drugi.

4. Zezwolenia są wydawane na rzecz określonego przewoźnika i nie mogą być przenoszone. Przewoźnik, który otrzymał zezwolenie, może jednak, za zgodą organu wydającego zezwolenie, wykonywać przewozy przy pomocy podwykonawcy, jeżeli taka możliwość jest zgodna z prawem Umawiającej się Strony. W takim przypadku w zezwoleniu podaje się nazwę i rolę podwykonawcy. Podwykonawca musi spełniać warunki, o których mowa w art. 1, 4, 5 oraz – w zakresie postanowień socjalnych – art. 7, jak również w załącznikach 1 i 2.

W przypadku grupy przewoźników zamierzających wykonywać międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne zezwolenie wydaje się na rzecz wszystkich przedsiębiorstw grupy i wymienia w nim nazwy wszystkich przewoźników. Zezwolenie takie wydaje się przedsiębiorstwu, które pozostali przewoźnicy upoważnili do tego celu i które o nie wystąpiło, a pozostałym przedsiębiorstwom przekazuje się uwierzytelnione odpisy.

W przypadku partnerstwa każdemu przedsiębiorstwu partnerskiemu wydaje się oryginał zezwolenia, podając w nim nazwę każdego przedsiębiorstwa.

W przypadku gdy międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne są wykonywane przez grupę lub partnerstwo, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, decyzja w sprawie faktycznego podziału obsługi ruchu między uczestniczącymi przewoźnikami pozostaje w gestii samych przewoźników.

5. Okres ważności zezwolenia nie może przekraczać pięciu lat. Okres ten może zostać skrócony na żądanie wnioskodawcy albo za wzajemną zgodą właściwych organów Umawiających się Stron, na których terytorium pasażerowie są zabierani lub wysadzani.

6. W zezwoleniach określa się:

- a) rodzaj przewozu;
- b) trasę przewozu, w szczególności miejsce początkowe przewozu i miejsce docelowe;
- c) okres ważności zezwolenia;
- d) przystanki oraz rozkład jazdy.

7. Zezwolenia muszą być zgodne ze wzorem znajdującym się w załączniku 4.

8. Z zastrzeżeniem art. 1 ust. 2, zezwolenie upoważnia jego posiadacza lub posiadaczy do wykonywania międzynarodowych przewozów regularnych lub regularnych specjalnych na terytoriach wszystkich Umawiających się Stron, przez które przebiegają trasy przewozu.

9. Przewoźnik wykonujący przewozy regularne lub regularne specjalne może wykorzystać dodatkowe pojazdy w celu sprostania sytuacjom tymczasowym i wyjątkowym. Takie dodatkowe pojazdy mogą być wykorzystywane wyłącznie na takich samych warunkach, jakie określono w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 6.

W takim przypadku przewoźnik zapewnia, aby – oprócz dokumentów, o których mowa w art. 15 – w pojeździe był przechowywany i okazywany na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych odpis umowy między przewoźnikiem wykonującym dany międzynarodowy przewóz regularny lub regularny specjalny a przedsiębiorstwem, które dostarczyło dodatkowe pojazdy, lub równoważny dokument.

ARTYKUŁ 9

Składanie wniosku o zezwolenie na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne

1. Wnioski o zezwolenie na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne przewoźnik składa swojemu właściwemu organowi wydającemu zezwolenie.

W odniesieniu do każdego przewozu składa się tylko jeden wniosek. W przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 3, wnioski składa przewoźnik upoważniony do tego celu przez pozostałych przewoźników.

Wniosek kieruje się do organu wydającego zezwolenie Umawiającej się Strony, na której terytorium przewoźnik składający wniosek ma siedzibę.

2. Wnioski o zezwolenie składa się w oparciu o wzór znajdujący się w załączniku 3.
3. Osoby ubiegające się o zezwolenie przedkładają wszelkie informacje dodatkowe, jakie uznają za istotne lub jakich zażąda organ wydający zezwolenie, w szczególności dokumenty wymienione w załączniku 3.

ARTYKUŁ 10

Procedura udzielania zezwolenia

1. Zezwolenia wydaje się w porozumieniu z właściwymi organami wszystkich Umawiających się Stron, na których terytorium pasażerowie są zabierani lub wysadzani. Organ wydający zezwolenie przekazuje takim właściwym organom, jak również właściwym organom Umawiających się Stron, przez których terytoria przebiega trasa przewozu, ale w których pasażerowie nie są zabierani ani wysadzani, kopię wniosku, wraz z kopiami wszelkich innych istotnych dokumentów, oraz jego ocenę.

W odniesieniu do Unii Europejskiej właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, to organy państw członkowskich, na których terytorium pasażerowie są zabierani lub wysadzani oraz przez które przebiega trasa przewozu, ale w których pasażerowie nie są zabierani ani wysadzani.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron, do których zwrócono się o wydanie zgody, w terminie czterech miesięcy powiadamiają organ wydający zezwolenie o swojej decyzji w sprawie wniosku o zezwolenie. Bieg tego terminu rozpoczyna się w dniu otrzymania wniosku o wydanie zgody, będącym dniem widniejącym na potwierdzeniu odbioru. Jeżeli decyzja otrzymana od właściwych organów Umawiającej się Strony, do których zwrócono się o wydanie zgody, jest negatywna, musi ona zawierać należyte uzasadnienie. Jeżeli organ wydający zezwolenie nie otrzyma odpowiedzi w terminie czterech miesięcy, uznaje się, że właściwe organy, do których się zwrócono, wyrażają zgodę, i organ wydający może udzielić zezwolenia.

Właściwe organy Umawiających się Stron, przez których terytoria przebiega trasa przewozu, ale w których pasażerowie nie są zabierani ani wysadzani, mogą przekazać właściwemu organowi wydającemu zezwolenie swoje uwagi w terminie określonym w akapicie pierwszym.

3. Organ wydający zezwolenie podejmuje decyzję w sprawie wniosku nie później niż sześć miesięcy od dnia złożenia wniosku przez przewoźnika¹.

4. Zezwolenia udziela się, chyba że:

- a) wnioskodawca nie jest w stanie wykonywać przewozów będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów będących bezpośrednio w jego dyspozycji;

¹ Uwaga nie dotyczy wersji polskiej.

- b) wnioskodawca nie zastosował się do krajowych lub międzynarodowych przepisów w zakresie transportu drogowego, a w szczególności nie spełnił warunków i wymogów dotyczących zezwoleń na wykonywanie międzynarodowych drogowych przewozów pasażerskich, lub dopuścił się poważnego naruszenia przepisów Umawiającej się Strony dotyczących transportu drogowego, w szczególności przepisów mających zastosowanie do pojazdów, czasu prowadzenia pojazdu oraz okresów odpoczynku kierowców;
- c) w przypadku wniosku o przedłużenie ważności zezwolenia, nie zostały spełnione warunki zezwolenia;
- d) Umawiająca się Strona zadecyduje na podstawie szczegółowej analizy, że dane przewozy miałyby poważny negatywny wpływ na rentowność porównywalnych usług przewozowych świadczonych w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne zgodnie z prawem Umawiającej się Strony na danych bezpośrednich odcinkach. W takim przypadku Umawiająca się Strona określa kryteria o niedyskryminującym charakterze w celu stwierdzenia, czy przewozy, których dotyczy wniosek, miałyby poważny negatywny wpływ na rentowność wspomnianej wyżej porównywalnej usługi przewozowej, oraz informuje o nich pozostałe Umawiające się Strony, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- e) Umawiająca się Strona uzna na podstawie szczegółowej analizy, że głównym celem danych przewozów nie jest przewóz pasażerów między przystankami znajdującymi się w różnych Umawiających się Stronach.

W przypadku gdy istniejąca usługa międzynarodowych przewozów autokarami i autobusami ma poważny negatywny wpływ na rentowność porównywalnej usługi przewozowej świadczonej w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne zgodnie z prawem Umawiającej się Strony na danych bezpośrednich odcinkach, z wyjątkowych przyczyn, których nie można było przewidzieć w chwili udzielania zezwolenia, Umawiająca się Strona może, w porozumieniu z pozostałymi Umawiającymi się Stronami, o których mowa w art. 10 ust. 1, zawiesić lub cofnąć zezwolenie na świadczenie danej usługi międzynarodowych przewozów autokarami i autobusami, po zawiadomieniu o tym przewoźnika z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem.

Fakt, że przewoźnik oferuje ceny niższe niż ceny oferowane przez innych przewoźników drogowych, lub fakt, że dane połączenie jest już obsługiwane przez innych przewoźników drogowych, nie stanowią same w sobie uzasadnienia dla odrzucenia wniosku.

5. Organ wydający zezwolenie oraz właściwe organy wszystkich Umawiających się Stron zaangażowanych w procedurę służącą osiągnięciu porozumienia przewidzianą w ust. 1 mogą odmownie rozpatrzyć wniosek jedynie z powodów przewidzianych w niniejszym protokole.

6. Po zakończeniu procedury określonej w ust. 1–5 organ wydający zezwolenie udziela zezwolenia lub informuje formalnie o odmownym rozpatrzeniu wniosku.

Decyzje o odrzuceniu wniosku muszą zawierać uzasadnienie. Umawiające się Strony zapewniają, aby przedsiębiorstwa transportowe miały możliwość odwołania się, w przypadku gdy ich wniosek został odrzucony.

Organ wydający zezwolenie informuje wszystkie właściwe organy, o których mowa w ust. 1, o swojej decyzji, oraz przesyła im odpis każdego zezwolenia.

ARTYKUŁ 11

Przedłużenie ważności zezwolenia i wprowadzanie w nim zmian

1. Art. 10 ma zastosowanie, odpowiednio, do wniosków o przedłużenie ważności zezwolenia lub do wniosków o zmianę warunków, na jakich muszą być wykonywane przewozy wymagające zezwolenia.
2. W przypadku nieznacznych zmian w warunkach wykonywania przewozów, w szczególności w postaci dostosowania częstotliwości przewozów, wysokości opłat lub rozkładów jazdy, organ wydający zezwolenie zobowiązany jest jedynie do przekazania pozostałym zainteresowanym Umawiającym się Stronom informacji o takich zmianach. Nie uznaje się za nieznaczne zmian w rozkładzie jazdy lub w częstotliwości przewozów, które mają wpływ na harmonogram kontroli na granicach między Umawiającymi się Stronami lub na granicach z państwami trzecimi.
3. Zainteresowane Umawiające się Strony mogą uzgodnić, że organ wydający zezwolenie sam podejmuje decyzje w sprawie zmian warunków, na jakich wykonywane są przewozy.

ARTYKUŁ 12

Wygaśnięcie zezwolenia

1. Zezwolenie na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne wygasa wraz z końcem okresu jego ważności lub w terminie trzech miesięcy po dniu, w którym organ wydający zezwolenie otrzymał od posiadacza zezwolenia oświadczenie o zamiarze wycofania się z wykonywania danych przewozów. Takie oświadczenie musi zawierać należyte uzasadnienie.

2. W przypadku gdy zapotrzebowanie na dane przewozy przestało istnieć, przewidziany w ust. 1 okres od otrzymania oświadczenia wynosi miesiąc.
3. Organ wydający zezwolenie informuje właściwe organy pozostałych zainteresowanych Umawiających się Stron o wygaśnięciu zezwolenia.
4. O swoim wycofaniu się z wykonywania danych przewozów posiadacz zezwolenia powiadamia użytkowników korzystających z tych przewozów z miesięcznym wyprzedzeniem za pomocą odpowiedniego ogłoszenia.

ARTYKUŁ 13

Obowiązki przewoźników

1. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej przewoźnik wykonujący międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne rozpoczyna niezwłocznie ich wykonywanie oraz, do czasu wygaśnięcia zezwolenia, podejmuje wszelkie działania w celu zagwarantowania usługi transportowej spełniającej standardy ciągłości, regularności i zdolności przewozowych oraz warunki określone w art. 8 ust. 6.
2. Przewoźnik podaje do wiadomości trasę przewozu, przystanki, rozkład jazdy, wysokości opłat oraz warunki przewozu w sposób zapewniający wszystkim użytkownikom łatwy dostęp do tych informacji.
3. Zainteresowane Umawiające się Strony mają możliwość dokonywania zmian w warunkach prowadzenia działalności regulujących międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne – za wspólnym porozumieniem i w porozumieniu z posiadaczem zezwolenia.

SEKCJA VII

POSTANOWIENIA SŁUŻĄCE ZAPEWNIENIU ZGODNOŚCI Z NINIEJSZYM PROTOKOŁEM

ARTYKUŁ 14

Właściwe organy Umawiających się Stron zapewniają, aby przewoźnicy przestrzegali postanowień niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 15

1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 9, zezwolenie lub uwierzytelniony odpis zezwolenia na wykonywanie międzynarodowych przewozów regularnych lub regularnych specjalnych oraz licencję przewoźnika na międzynarodowe drogowe przewozy pasażerskie przewidzianą zgodnie z przepisami prawa krajowego lub prawa Unii Europejskiej, lub uwierzytelniony odpis takiej licencji, przechowuje się w autokarze lub autobusie i okazuje na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jak również art. 8 ust. 9, w przypadku przewozów regularnych specjalnych umowa między organizatorem a przewoźnikiem lub jej odpis, jak również dokument poświadczający, że pasażerowie stanowią specjalną kategorię, z wyłączeniem innych pasażerów, do celów przewozów regularnych specjalnych, służą także jako dokumenty kontrolne i muszą być przechowywane w pojeździe oraz okazywane na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych.

SEKCJA VIII

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

ARTYKUŁ 16

Okres obowiązywania protokołu – Ocena funkcjonowania protokołu

1. Niniejszy protokół zostaje zawarty na okres pięciu lat, poczynając od dnia jego wejścia w życie.
2. Okres obowiązywania niniejszego protokołu ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy pięciu lat w odniesieniu do tych Umawiających się Stron, które nie wyrażą woli nieprzedłużania go. W przeciwnym razie zainteresowana Umawiająca się Strona powiadamia Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej, który sprawuje funkcję depozytariusza niniejszego protokołu (zwanego dalej „Depozytariuszem”), o zamiarze wypowiedzenia niniejszego protokołu zgodnie z art. 31 umowy INTERBUS.
3. Przed końcem każdego okresu pięciu lat Komisja Mieszana, o której mowa w art. 18 niniejszego protokołu, dokonuje oceny funkcjonowania niniejszego protokołu, najlepiej wraz z oceną samej umowy Interbus.

ARTYKUŁ 17

Umowy dwustronne, ratyfikacja lub zatwierdzenie, Depozytariusz protokołu,
wejście w życie protokołu, wypowiedzenie i języki

1. Postanowienia art. 25, 27, 28, 31 i 34 umowy INTERBUS stosuje się odpowiednio do niniejszego protokołu, z zastrzeżeniem następujących modyfikacji:
 - a) liczby „cztery” i „czwarty” wymienione w art. 28 ust. 1 umowy INTERBUS zastępuje się odpowiednio liczbami „trzy” i „trzeci”;
 - b) niniejszy protokół wchodzi w życie, w odniesieniu do Umawiających się Stron, które podpisały i zatwierdziły lub ratyfikowały go, pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym trzy Umawiające się Strony, w tym Unia Europejska, złożyły swoje instrumenty zatwierdzenia lub ratyfikacji u Depozytariusza.
2. Postanowienia niniejszego protokołu zastępują odpowiednie postanowienia umów dwustronnych zawartych między Umawiającymi się Stronami oraz między Umawiającymi się Stronami a państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Niezależnie od art. 25 umowy INTERBUS odpowiednie postanowienia obowiązujących umów dwustronnych między Umawiającymi się Stronami oraz między Umawiającymi się Stronami a państwami członkowskimi Unii Europejskiej mogą zostać utrzymane w mocy przez okres pięciu lat, o którym mowa w art. 8 ust. 5 niniejszego protokołu, liczony od dnia wejścia w życie niniejszego protokołu w odniesieniu do zainteresowanych Umawiających się Stron.

ARTYKUŁ 18

Komisja Mieszana

1. W celu ułatwienia zarządzania niniejszym protokołem niniejszym ustanawia się Komisję Mieszaną. W skład Komisji Mieszanej wchodzi przedstawiciele Umawiających się Stron.
2. Art. 23 i 24 umowy INTERBUS stosuje się odpowiednio.

ARTYKUŁ 19

Przystąpienie Umawiającej się Strony spoza Unii do Unii Europejskiej

1. Komisję Mieszaną, o której mowa w art. 18, informuje się o każdym wniosku o członkostwo w Unii Europejskiej złożonym przez Umawiającą się Stronę lub którekolwiek państwo trzecie.
2. Unia Europejska powiadamia Umawiające się Strony o przystąpieniu którejkolwiek z Umawiających się Stron do Unii Europejskiej.
3. Umawiająca się Strona niniejszego protokołu, która przystąpiła do Unii Europejskiej, traktowana jest od dnia takiego przystąpienia jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, a nie jako odrębna Umawiająca się Strona niniejszego protokołu.
4. Umawiające się Strony analizują wpływ takiego przystąpienia na niniejszy protokół w ramach Komisji Mieszanej. Komisja Mieszana podejmuje decyzje w sprawie wszelkich niezbędnych dostosowań lub środków przejściowych w tym względzie.

ARTYKUŁ 20

Podpisanie

1. Niniejszy protokół jest otwarty do podpisania w Brukseli u Depozytariusza, przez okres dwóch lat począwszy od dnia przyjęcia decyzji Rady (UE) 2020/...¹⁺ dotyczącej podpisania niniejszego protokołu przez Unię Europejską. Depozytariusz powiadomi o tej dacie we właściwym czasie wszystkie Umawiające się Strony.
2. Jedynie Umawiające się Strony umowy INTERBUS mogą podpisać i ratyfikować niniejszy protokół. Instrumenty zatwierdzenia lub ratyfikacji składa się u Depozytariusza, który poinformuje o tym pozostałe Umawiające się Strony.

ARTYKUŁ 21

Przystąpienie

Po wejściu w życie niniejszego protokołu każda Umawiająca się Strona umowy INTERBUS może również przystąpić do niniejszego protokołu.

Instrumenty przystąpienia do niniejszego protokołu składa się u Depozytariusza.

Art. 30 ust. 3 i 4 umowy INTERBUS stosuje się odpowiednio.

¹ Decyzja Rady (UE) 2020/... z dnia ... w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. ...).

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer decyzji w dokumencie st11438/20 oraz uzupełnić odpowiedni przypis.

ARTYKUŁ 22

Załączniki

Załączniki do niniejszej umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 23

Zastąpienie poprzedniego protokołu

Niniejszy protokół zastępuje Protokół do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczący międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, który był otwarty do podpisania między dniem 16 lipca 2018 r. a dniem 16 kwietnia 2019 r. Ten poprzedni protokół nie ma już żadnej wartości prawnej.

Sporządzono w Brukseli,

W DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Albanii

W imieniu Księstwa Andory

W imieniu Bośni i Hercegowiny W imieniu Republiki Mołdawii

W imieniu Czarnogóry

W imieniu Republiki Macedonii Północnej

W imieniu Republiki Turcji

W imieniu Ukrainy

Warunki mające zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego

Załącznik 1 do umowy INTERBUS ma zastosowanie do niniejszego protokołu,
z zastrzeżeniem poniższych:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51), ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1) ma zastosowanie do niniejszego protokołu z wyłączeniem art. 16 ust. 5–7, a także art. 18–21, art. 23 i art. 25–28. Prawa i obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej mają zastosowanie odpowiednio do Umawiających się Stron.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczące praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 1) ma zastosowanie do niniejszego protokołu z wyłączeniem art. 3 lit. a) i b), art. 12 ostatnie dwa zdania, art. 18, art. 28 ust. 2, art. 29 i 30, art. 31 ostatnie zdanie oraz art. 32. Prawa i obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej mają zastosowanie odpowiednio do Umawiających się Stron.

Normy techniczne mające zastosowanie do autobusów i autokarów

Załącznik 2 do umowy INTERBUS ma zastosowanie do niniejszego protokołu.

Wzór wniosku o zezwolenie
na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne

(Papier biały – DIN A4)

(Do sporządzenia w języku(-ach) urzędowym(-ch) lub jednym z języków
urzędowych Umawiającej się Strony, na której terytorium złożono wniosek)

FORMULARZ WNIOSKU O ZEZWOLENIE LUB PRZEDŁUŻENIE
WAŻNOŚCI ZEZWOLENIA NA WYKONYWANIE
MIĘDZYNARODOWYCH PRZEWOZÓW REGULARNYCH
LUB MIĘDZYNARODOWYCH PRZEWOZÓW REGULARNYCH SPECJALNYCH⁽¹⁾

O rozpoczęcie przewozów regularnych ☐

O rozpoczęcie przewozów regularnych specjalnych ☐

O przedłużenie zezwolenia na przewozy ☐

O zmianę warunków zezwolenia na przewozy ☐

wykonywanych/wykonywane autokarami i autobusami między Umawiającymi się Stronami
zgodnie z Protokołem do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów
pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącym międzynarodowych
regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

.....
(Organ wydający zezwolenie)

¹ Zaznaczyć lub wypełnić odpowiednie pola.

1. Nazwisko i imię lub nazwa handlowa wnioskującego przewoźnika; w przypadku wniosku złożonego przez grupę przewoźników lub przez partnerstwo, nazwa przewoźnika upoważnionego przez pozostałych przewoźników do złożenia wniosku:

.....
.....

2. Przewozy, które mają być wykonywane ⁽¹⁾
przez przewoźnika ☐ przez grupę przewoźników ☐ przez partnerstwo ☐ przez
podwykonawcę ☐
3. Nazwy i adresy przewoźnika lub, w przypadku grupy przewoźników lub partnerstwa,
nazwy wszystkich przewoźników grupy lub partnerstwa; dodatkowo należy wskazać
ewentualnych podwykonawców, podając ich nazwiska lub nazwy ⁽²⁾
- 3.1. tel.
- 3.2. tel.
- 3.3. tel.
- 3.4. tel.

¹ Zaznaczyć lub wypełnić odpowiednie pola.

² W stosownych przypadkach należy dołączyć wykaz.

(Druga strona wniosku o zezwolenie lub przedłużenie ważności zezwolenia)

4. W przypadku przewozów regularnych specjalnych:
- 4.1. Kategoria pasażerów: ⁽¹⁾ pracownicy ☐ uczniowie/studenci ☐ inni ☐
5. Okres obowiązywania wnioskowanego zezwolenia lub data zakończenia wykonywania przewozów:
-
6. Główna trasa przewozu (podkreślić miejsca, z których pasażerowie są zabierani i na których są wysadzani, oraz podać pełne adresy tych miejsc): ⁽²⁾
-
-
-
7. Okres wykonywania przewozów:
-
-
8. Częstotliwość (codziennie, raz w tygodniu itp.):
9. Opłaty za przewóz Podano w załączniku.
10. Należy dołączyć harmonogram kursów kierowców, aby umożliwić weryfikację zgodności z międzynarodowymi przepisami dotyczącymi czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku.
11. Liczba wnioskowanych zezwoleń lub uwierzytelnionych odpisów zezwoleń: ⁽³⁾
-
12. Dodatkowe informacje:
-
- (Miejscowość i data) (Podpis wnioskodawcy)
-

¹ Zaznaczyć lub wypełnić odpowiednie pola.

² Organ wydający zezwolenie może zażądać przedłożenia pełnego wykazu miejsc, z których pasażerowie są zabierani i na których są wysadzani, zawierającego pełne adresy tych miejsc, w dokumencie oddzielnym od niniejszego formularza wniosku.

³ Wypełnić stosownie do przypadku.

Zwraca się uwagę wnioskodawcy na fakt, że – ze względu na obowiązek przechowywania zezwolenia lub uwierzytelnionego odpisu zezwolenia w pojeździe – liczba zezwoleń lub ich uwierzytelnionych odpisów, wydanych przez organ wydający zezwolenie, które wnioskodawca musi posiadać, powinna odpowiadać liczbie pojazdów potrzebnych w tym samym czasie do wykonywania wnioskowanych przewozów.

Ważna uwaga

Do wniosku muszą być dołączone w szczególności:

- a) rozkład jazdy, z podaniem przedziałów czasowych na kontrole na odpowiednich przejściach granicznych;
- b) uwierzytelniony odpis licencji przewoźnika (lub przewoźników) na międzynarodowe drogowe przewozy pasażerskie przewidzianej zgodnie z przepisami krajowymi lub unijnymi;
- c) mapa w odpowiedniej skali, na której zaznaczono trasę i przystanki, z których pasażerowie będą zabierani lub na których będą wysadzani;
- d) harmonogram kursów kierowców, aby umożliwić weryfikację zgodności z międzynarodowymi przepisami dotyczącymi czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku;
- e) wszelkie stosowne informacje dotyczące terminali autokarowych i autobusowych.

Wzór zezwolenia na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne
(Pierwsza strona zezwolenia)

(Papier pomarańczowy – DIN A4)

(Do sporządzenia w języku(-ach) urzędowym(-ch) lub jednym z języków urzędowych Umawiającej się Strony, na której terytorium złożono wniosek)

Zezwolenie

Zgodnie z Protokołem do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącym międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami między Umawiającymi się Stronami.

PAŃSTWO WYDAJĄCE:

Organ wydający zezwolenie:

Znak wyróżniający Umawiającej się Strony: ⁽¹⁾

¹ Należy uzupełnić, wpisując odpowiednio: Albania (AL), Andora (AD), Austria (A), Belgia (B), Bośnia i Hercegowina (BIH), Bułgaria (BG), Chorwacja (HR), Cypr (CY), Czarnogóra (ME), Dania (DK), Estonia (EST), Finlandia (FIN), Francja (F), Grecja (GR), Hiszpania (E), Irlandia (IRL), Litwa (LT), Luksemburg (L), Łotwa (LV), Malta (MT), Niderlandy (NL), Niemcy (D), Polska (PL), Portugalia (P), Północna Macedonia (MK), Republika Czeska (CZ), Republika Mołdawii (MD), Rumunia (RO), Republika Słowacka (SK), Słowenia (SLO), Szwecja (S), Węgry (H), Włochy (I), Turcja (TR), Ukraina (UA), Zjednoczone Królestwo (UK).

ZEZWOLENIE nr:

na przewozy regularne ☐ ⁽¹⁾

na przewozy regularne specjalne ☐ ⁽¹⁾

autokarami i autobusami między Umawiającymi się Stronami protokołu dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami („protokół do umowy INTERBUS”)

Dla:
.....

Nazwisko i imię lub nazwa handlowa przewoźnika lub przewoźnika zarządzającego w przypadku grupy przedsiębiorstw lub w przypadku partnerstwa:

Adres:
.....

Numery telefonu i faksu lub e-mail:
.....

(Druga strona zezwolenia)

Nazwisko lub nazwa, adres oraz numery telefonu i faksu lub e-mail przewoźnika lub, w przypadku grupy przewoźników lub partnerstwa, nazwiska lub nazwy wszystkich przewoźników grupy lub partnerstwa; dodatkowo nazwiska lub nazwy ewentualnych podwykonawców, oznaczonych jako takich:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

¹ Zaznaczyć lub wypełnić odpowiednie pola.

Wykaz dołączony w stosownych przypadkach

Okres ważności zezwolenia: Od: Do:

Miejsce i data wystawienia:

Podpis i pieczęć organu wydającego lub instytucji wydającej:

1. Trasa:

.....

a) Miejsce początkowe przewozu:

.....

b) Miejsce docelowe przewozu:

.....

Główna trasa, z podkreśleniem miejsc, z których pasażerowie są zabierani i w których są wysadzani:

.....

2. Rozkład jazdy:

(dołączony do niniejszego zezwolenia)

3. Przewozy regularne specjalne:

a) Kategoria pasażerów:

.....

4. Inne warunki lub szczególne punkty

.....

.....

Pieczęć organu wydającego zezwolenie

Ważna uwaga:

- 1) Niniejsze zezwolenie jest ważne na całą podróż.
- 2) Zezwolenie lub odpis zezwolenia uwierzytelniony przez organ, który wydał to zezwolenie, przechowuje się w pojeździe przez cały okres podróży i okazuje na żądanie funkcjonariuszom organów ścigania.
- 3) Miejsce początkowe przewozu lub jego miejsce docelowe muszą znajdować się na terytorium Umawiającej się Strony, w której przewoźnik ma swoją siedzibę, i na terytorium której autokary i autobusy są zarejestrowane.

(Trzecia strona zezwolenia)

WSKAZANIA OGÓLNE

- 1) Przewoźnik rozpoczyna świadczenie danej usługi transportowej w terminie określonym w decyzji organu, który udzielił zezwolenia.
- 2) Z wyjątkiem przypadku wystąpienia siły wyższej przewoźnik wykonujący międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne jest zobowiązany do podjęcia wszelkich działań w celu zagwarantowania usługi transportowej spełniającej warunki określone w zezwoleniu.
- 3) Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej informacje na temat trasy, przystanki, rozkład jazdy, wysokość opłat i warunki przewozu.

- 4) Właściwe organy zainteresowanych Umawiających się Stron muszą mieć możliwość dokonywania – za wspólnym porozumieniem i w porozumieniu z posiadaczem zezwolenia – zmian w warunkach prowadzenia działalności regulujących międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne.
- 5) Bez uszczerbku dla dokumentów dotyczących pojazdu i kierowcy (takich jak dowód rejestracyjny i prawo jazdy), następujące dokumenty służą jako dokumenty kontrolne na podstawie niniejszego protokołu i muszą być przechowywane w pojeździe oraz okazywane na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych:
- zezwolenie lub uwierzytelniony odpis zezwolenia na wykonywanie międzynarodowych przewozów regularnych lub regularnych specjalnych,
 - licencja przewoźnika na międzynarodowe drogowe przewozy pasażerskie przewidziana zgodnie z przepisami prawa krajowego lub prawa Unii Europejskiej lub uwierzytelniony odpis takiej licencji,
 - w przypadku wykonywania międzynarodowych przewozów regularnych specjalnych – umowa między organizatorem a przewoźnikiem lub jej uwierzytelniony odpis, jak również dokument poświadczający, że pasażerowie stanowią specjalną kategorię, z wyłączeniem innych pasażerów, do celów przewozów regularnych specjalnych,
 - jeżeli przewoźnik wykonujący przewozy regularne lub regularne specjalne korzysta z dodatkowych pojazdów w celu sprostania sytuacjom tymczasowym i wyjątkowym, oprócz odpowiednich dokumentów wymienionych powyżej – odpis umowy między przewoźnikiem wykonującym dany międzynarodowy przewóz regularny lub regularny specjalny a przedsiębiorstwem, które dostarczyło dodatkowe pojazdy, lub równoważny dokument.

(Czwarta strona zezwolenia)

WSKAZANIA OGÓLNE (c.d.)

- 6) Przewoźnicy wykonujący międzynarodowe przewozy regularne, z wyłączeniem przewozów regularnych specjalnych, wystawiają bilety na przewóz potwierdzające prawa pasażera do korzystania z transportu i służące jako dokument kontrolny poświadczający zawarcie umowy przewozu między pasażerem a przewoźnikiem, indywidualnej lub zbiorowej. Na biletach tych, które mogą mieć również formę elektroniczną, wskazuje się:
- a) nazwisko lub nazwę przewoźnika;
 - b) miejsce początkowe i miejsce docelowe przewozu, oraz, w stosownych przypadkach, podróż powrotną;
 - c) okres ważności biletu oraz, w stosownych przypadkach, datę i czas rozpoczęcia podróży;
 - d) cenę za przewóz.

Pasażer okazuje bilet na przewóz na żądanie każdemu upoważnionemu funkcjonariuszowi służb kontrolnych.

- 7) Przewoźnicy wykonujący międzynarodowe pasażerskie przewozy regularne lub regularne specjalne umożliwiają przeprowadzenie wszelkich kontroli służących zapewnieniu prawidłowego wykonywania przewozów, szczególnie w odniesieniu do czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego i emisji.